

kiej rady narodowej o ustalenie wymiaru wpłat i świadczeń w drodze decyzji.

§ 17. 1. Wpłaty pieniężne powinny być wnoszone do zarządu zrzeszenia realizującego budowę w terminach ustalonych przez to zrzeszenie. Świadczenia niepieniężne powinny być wykonywane w terminach ustalonych przez zarząd zgodnie z planem.

2. W razie niewniesienia wpłat lub niewykonania świadczeń określonych w ust. 1 wpłaty te lub równowartość pieniężna świadczeń podlegają ściągnięciu przez biuro gromadzkiej rady narodowej w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Rozdział 4.

Zasady i tryb wymiaru i poboru opłat za wodę oraz wypadki, w których opłaty nie będą pobierane.

§ 18. 1. Wysokość opłat za wodę pobieraną z urzędzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę ustala się odpowiednio do:

- 1) wysokości kosztów utrzymania, eksploatacji i konserwacji urzędzeń podstawowych i półpodstawowych oraz
- 2) ilości rocznego zużycia wody — z uwzględnieniem także potrzeb w zakresie hodowli zwierząt i uprawy roślin — ustalonej na podstawie norm określonych w normatywach technicznych projektowania, wydanych na podstawie przepisów prawa budowlanego, a gdy założone zostały wodomierze — odpowiednio do ilości faktycznie zużytej wody przez poszczególnych odbiorców.

2. Wymiaru oraz poboru opłat za wodę z urzędzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę dokonuje biuro gromadzkiej rady narodowej stosownie do ustalonej przez tę radę stawki — przy uwzględnieniu zasad podanych w ust. 1.

3. Jeżeli utrzymanie, eksploatacja i konserwacja urzędzeń podstawowych i półpodstawowych należy do zrzeszenia, pobór opłaty należy do tego zrzeszenia. W razie niewniesienia tej opłaty, podlega ona ściągnięciu przez biuro gromadzkiej rady narodowej.

§ 19. 1. Zwalnia się od opłat za wodę pobieraną z urzędzeń podstawowych.

2. Zwalnia się od opłat za wodę osoby niezamieszkałe w danej wsi, pobierające tę wodę dorywczo z urzędzeń półpodstawowych.

3. Nie pobiera się opłat za wodę zużytą przy gaszeniu pożaru.

4. Prezydya powiatowych rad narodowych mogą określać inne wypadki, w których nie będą pobierane opłaty za wodę czerpaną z urzędzeń półpodstawowych.

§ 20. 1. Do wymiaru opłat za wodę pobieraną z urzędzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Nie wpłacone w terminie opłaty za wodę podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 21. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 marca 1962 r. w sprawie udziału mieszkańców gromad w budowie urzędzeń do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę (Dz. U. Nr 18, poz. 76),
- 2) uchwała nr 83 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1962 r. w sprawie urzędzeń do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę na terenie gromad (Monitor Polski Nr 27, poz. 113),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 września 1962 r. w sprawie przekazywania przez jednostki państwowe i organizacje spółdzielcze środków finansowych, przeznaczonych na pomoc w budowie urzędzeń do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę na terenie gromad, realizowanej przez zrzeszenia ludności (Monitor Polski Nr 73, poz. 338).

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów oraz prezydiom rad narodowych.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 marca 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

58

OBWIESZCZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 31 stycznia 1966 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1964 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 47, poz. 319) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1957 r. Nr 49, poz. 236, z 1960 r. Nr 38, poz. 226 i z 1964 r. Nr 47, poz. 319) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji paragrafów i ustępów.

Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 22 i § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 49, poz. 236) w brzmieniu:

„§ 22. Pracownicy, których ogólne miesięczne uposażenie łącznie z premią i innymi dodatkami obliczone na zasadzie niniejszego rozporządzenia jest niższe od przeciętnego uposażenia miesięcznego z premią i innymi dodatkami pobieranego w okresie od dnia 1 stycznia 1957 r. do dnia 31 sierpnia 1957 r., otrzymują przez czas zatrudnienia na tym samym, równorzędnym lub wyższym stanowisku dodatek wyrównawczy na zasadach, które określi w drodze rozporządzenia Minister Łączności, pod warunkiem nie pogorszenia dotychczasowych wyników pracy.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1957 r.”;

- 2) § 2, § 3 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 38, poz. 226) w brzmieniu:

- „§ 2. Pierwsza wypłata dodatku za nieprzerwany czas pracy nastąpi w dniu 18 października 1960 r.
- § 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrowi Łączności.
- § 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 3) pkt 12 w § 1 oraz § 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1964 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 47, poz. 319) w brzmieniu:
- „12) § 24 otrzymuje brzmienie:
- «§ 24. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom nie przysługuje:
- 1) dodatek pobierany dotychczas w myśl

uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

- 2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku dla pracujących.»

§ 2. Wykonanie rozporządzenia powierza się Ministrowi Łączności, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac i Ministrowi Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.”

Minister Łączności: Z. Moskwa

Załącznik do obwieszczenia Ministra Łączności z dnia 31 stycznia 1966 r. (poz. 58).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1957 r.

w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 18 ust. 2, 4 i 7 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1932 r. Nr 105, poz. 879) oraz art. 65 i art. 66 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, w dalszym ciągu rozporządzenia zwani „pracownikami”, są wynagradzani według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Ustanawia się 15 grup uposażenia zasadniczego oraz 12 stawek dodatku służbowego według następujących tabel:

Tabela I.
Stawki uposażenia zasadniczego.

Grupa uposażenia	Szczebel	Kwota uposażenia zasadniczego miesięcznie w złotych
1	A	4.500
	B	4.250
2	A	4.000
	B	3.750
3	A	3.500
	B	3.250
4	A	3.000
	B	2.750
5	A	2.500
	B	2.250
6		2.000
7		1.850
8		1.700
9		1.550
10		1.400
11		1.275
12		1.150
13		1.000
14		900
15		800

Tabela II.

Stawki dodatku służbowego.

Stawka dodatku	Miesięcznie w złotych	
	od	do
1	900	1.500
2	800	1.400
3	650	1.200
4	600	1.100
5	500	1.000
6	450	900
7	400	800
8	350	700
9	150	450
10	150	400
11	100	350
12	100	300

2. Minister Łączności określa w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności tabele stanowisk i przywiązane do nich grupy i szczeble uposażenia zasadniczego oraz stawki dodatku służbowego.

§ 3. Przy mianowaniu pracownik otrzymuje zasadnicze uposażenie według grupy podstawowej przywiązanej do stanowiska lub zachowuje uposażenie według posiadanej grupy uposażenia.

§ 4. W wyjątkowym wypadku pracownikowi o wybitnych kwalifikacjach służbowych i długim stażu pracy może być przyznana za zgodą Ministra Łączności w ramach funduszu płac wyższa grupa uposażenia, aniżeli przywiązana do stanowiska, które pracownik zajmuje.

§ 5. 1. Pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy otrzymują dodatek za nieprzerwany czas pracy w zależności od stażu pracy w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” po dniu 22 lipca 1944 r.

2. Do stażu pracy uprawniającego do dodatku za nieprzerwany czas pracy wlicza się ponadto z uwzględnieniem daty określonej w ust. 1:

- 1) czas pracy w Ministerstwie Łączności oraz w jednostkach, których działalność została włączona do państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
- 2) czas pracy w służbie łączności za granicą pracowników, którzy w ramach repatriacji powrócili do kraju,
- 3) czas pracy w organizacjach partyjnych i związkowych,
- 4) czas pracy, zaliczalny do wystługi lat na podstawie szczególnych przepisów prawnych,
- 5) czas urlopu bezpłatnego w granicach nie przekraczających pięciu lat, udzielonego pracownikowi państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” w związku z czasowym pełnieniem pracy w innych jednostkach organizacyjnych wchodzących w skład resortu łączności; zasady wliczania do stażu pracy czasu innych urlopow bezpłatnych ustali Minister Łączności w porozumieniu z Komitetem Pracy i Płac i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.

3. Nie wlicza się do stażu pracy uprawniającego do przyznania dodatku za nieprzerwany czas pracy czasu zawieszenia w służbie, jeżeli postępowanie karne lub dyscyplinarne zakończyło się ukaraniem pracownika.

§ 6. 1. Pracownik, z którym po dniu 30 września 1960 r. rozwiązano stosunek pracy i z którym następnie zawarto stosunek pracy, traci prawo do zaliczenia przepracowanego uprzednio czasu pracy w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” do stażu pracy.

2. Za rozwiązanie stosunku pracy w rozumieniu ust. 1 nie uważa się przejścia do pracy w Ministerstwie Łączności, w organizacjach partyjnych i związkowych oraz uzyskania urlopu bezpłatnego, którego czas trwania wlicza się do stażu pracy w myśl przepisów § 5 ust. 2 pkt 5.

3. Okres pracy, o którym jest mowa w ust. 1, może być zaliczony do stażu pracy uzasadniającego przyznanie dodatku za nieprzerwany czas pracy za zgodą Ministra Łączności.

§ 7. 1. Ustanawia się miesięczne stawki dodatku za nieprzerwany czas pracy według następującej tabeli:

Tabela III.

Dodatek za nieprzerwany czas pracy.

Grupa uposażenia zasadniczego	Stawka dodatku miesięcznie w złotych		
	po 5 latach pracy	po 10 latach pracy	po 15 latach pracy
1	125	250	375
2	105	210	315
3	90	180	270
4	80	160	240
5	75	150	225
6	70	140	210
7	65	130	195
8	60	120	180
9	55	110	165
10	50	100	150
11	45	90	135
12	40	80	120
13	35	70	105
14	33	65	100
15	30	55	85

2. Dodatek za nieprzerwany czas pracy nie podlega podatki od wynagrodzeń.

§ 8. 1. Dodatek za nieprzerwany czas pracy przysługuje pracownikowi, który w dniu 30 września spełnia warunki wymagane do jego uzyskania.

2. Dodatek płatny jest raz w roku w dniu 18 października.

§ 9. 1. Dodatek za nieprzerwany czas pracy przyznaje się pod warunkiem nienagannej pracy.

2. Pracownikowi, który w roku poprzedzającym wypłatę dodatku opuścił pracę bez usprawiedliwienia, przyznaje się dodatek za nieprzerwany czas pracy zmniejszony:

- 1) za jeden opuszczony dzień — o 25%,
- 2) za dwa opuszczone dni — o 50%.

3. Pracownikowi, który w roku poprzedzającym wypłatę dodatku za nieprzerwany czas pracy opuścił bez usprawiedliwienia więcej niż dwa dni pracy, dodatek ten nie przysługuje.

4. Dodatek za nieprzerwany czas pracy nie może być przyznany pracownikowi ukaranemu w roku poprzedzającym wypłatę prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym lub też prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa związane z naruszeniem obowiązków służbowych.

§ 10. 1. Pracownikowi, z którym został rozwiązany stosunek pracy przed dniem 18 października, a który w roku poprzedzającym tę datę pozostawał w stosunku pracy co najmniej przez okres 3 miesięcy, przyznaje się dodatek za nieprzerwany czas pracy w wysokości proporcjonalnej do czasu trwania stosunku pracy w danym roku z wyjątkiem wypadków:

- 1) gdy rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło na wniosek pracownika,
- 2) gdy rozwiązanie stosunku pracy dokonane zostało bez wypowiedzenia z winy pracownika.

2. Wypłata dodatku za nieprzerwany czas pracy obliczonego w sposób podany w ust. 1 powinna nastąpić w ostatnim dniu trwania stosunku pracy.

§ 11. Minister Łączności w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności ustala w ramach funduszu płac przysługujące pracownikom dodatki za nocną służbę, za specjalne i uciążliwe warunki pracy, regulaminy premiowania, zasady i stawki akordowego wynagradzania oraz kategorie pracowników, którzy mogą być objęci premiami lub akordowym systemem pracy.

§ 12. Za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy pracownikom przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za godziny nadliczbowe lub inne dodatki, których zasady wypłacania ustala na podstawie przepisów ogólnie obowiązujących Minister Łączności w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.

§ 13. 1. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za pracę poza ustalonymi godzinami pracy.

2. Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności ustali wykaz stanowisk kierowniczych i samodzielnych oraz wypadki, w których pracownikom na tych stanowiskach przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy.

§ 14. 1. Pracownicy otrzymują umundurowanie na zasadach odpłatności, której wysokość do 20% wartości ustali Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

2. Przedmioty wchodzące w skład umundurowania, zasady jego przyznawania, okresy (normy) zużycia oraz sposób

splaty ustala Minister Łączności w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.

§ 15. W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe pracownikom przysługują należności, które ustala Minister Łączności w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności, na podstawie przepisów ustalonych dla pracowników państwowych.

§ 16. Pracownikom oraz członkom ich rodzin przysługują ulgi w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi w zakresie i na zasadach ustalonych dla pracowników państwowych.

§ 17. Pracownikom otrzymującym uposażenie według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu nie przysługują dodatki lokalne.

§ 18. 1. Pracownikowi przysługuje prawo do jednego tylko uposażenia za ogół czynności połączonych z jego stanowiskiem służbowym.

2. Pracownik traci prawo do uposażenia za czas nie usprawiedliwionej nieobecności w służbie oraz za czas odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądowym lub orzeczeniem administracyjnym.

§ 19. 1. Prawo do uposażenia powstaje:

- 1) dla przyjętych do służby, jeżeli faktyczne objęcie służby nie nastąpiło z dniem pierwszym miesiąca kalendarzowego, lecz w ciągu miesiąca — od dnia objęcia służby, przy czym uposażenie za czas do pierwszego dnia najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości $\frac{1}{30}$ części uposażenia miesięcznego za każdy dzień,
- 2) w pozostałych wypadkach z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po dniu mianowania (awansu) lub po dniu powstania warunków uzasadniających zmianę uposażenia, jeżeli dzień mianowania (awansu) albo zmiany warunków nie zbiega się z terminem płatności uposażenia.

2. W razie zmiany miejsca służbowego, pociągającej za sobą zmianę wysokości uposażenia, prawo do uposażenia odpowiadające nowemu miejscu służbowemu przysługuje od dnia pierwszego miesiąca kalendarzowego następującego po zwolnieniu od poprzednich obowiązków służbowych.

§ 20. Prawo do uposażenia gaśnie:

- 1) w razie śmierci pracownika z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym śmierć nastąpiła,
- 2) w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym stosunek służbowy faktycznie ustał; przepis ten nie dotyczy jednak osób, które samowolnie opuściły służbę, a które obowiązane są zwrócić odpowiedzialność za uposażenia za dni nie przepracowane obliczoną według zasad określonych w § 19 ust. 1 pkt 1.

§ 21. 1. W razie śmierci pracownika przysługuje zasiłek z tytułu zwrotu kosztów pogrzebu:

- 1) jeżeli koszty pogrzebu ponoszą małżonek, dzieci lub rodzice — w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego przez zmarłego uposażenia łącznie z premią i innymi dodatkami,
- 2) jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba — w wysokości kosztów rzeczywiście poniesionych i udowodnionych, najwyżej jednak do wysokości określonej w pkt 1.

2. Zasiłek na koszty pogrzebu ulega zmniejszeniu o kwoty otrzymane na mocy przepisów o ubezpieczeniu społecznym.

§ 22. 1. Z uposażenia mogą być dokonywane potrącenia na podstawie:

- 1) szczególnych przepisów prawnych,
- 2) tytułów egzekucyjnych sądowych i administracyjnych.
- 3) zarządzeń władzy dokonującej wypłaty uposażenia.

2. Na podstawie zarządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3, potrącenia mogą być dokonywane jedynie na zaspokojenie roszczeń do pracownika z tytułu uposażenia służbowego lub należności publicznych.

3. Do potrąceń wymienionych w ust. 2 stosuje się przepisy o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, dotyczące dopuszczalności i wysokości potrąceń oraz pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń.

4. Przepisy ustępu poprzedniego nie dotyczą należności z tytułu pobranej, a nie rozliczonej zaliczki na koszty podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia służbowego oraz kwot uposażenia podlegającego zwrotowi w myśl § 20 pkt 2, które potrąca się w pełnej wysokości niezależnie od potrąceń z innego tytułu.

§ 23. 1. Roszczenia pracowników wynikające z tytułu uposażenia przedawniają się po upływie lat trzech od dnia powstania odnośnego tytułu prawnego.

2. Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przedsięwziętą przez pracownika w celu ustalenia lub dochodzenia roszczenia wobec organu asygnującego uposażenie.

§ 24. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” przeniesieni do służby w Ministerstwie Łączności oraz pracownicy Ministerstwa Łączności przeniesieni do służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” otrzymują uposażenie nie niższe od ostatnio pobieranego przed przeniesieniem.

§ 25. Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może wyłączyć niektóre kategorie pracowników spod przepisów niniejszego rozporządzenia i zastosować do nich zasady wynagradzania obowiązujące w innych dziedzinach gospodarki narodowej.

§ 26. Minister Łączności w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności ustala wysokość wynagradzania pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin pracy, jak również zatrudnionych przy wykonywaniu czynności nietypowych w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

§ 27. Pracownicy pozostający w stosunku służbowym w dniu 1 stycznia 1965 r. zostaną zaregrowani do jednej z grup i szczebla uposażenia zasadniczego, przewidzianych dla danego stanowiska.

§ 28. 1. Pozostają w mocy dotychczasowe uorawnienia pracowników służby ruchu telekomunikacyjnego do dodatku za wysługę lat, z tym że jeżeli dodatek ten jest niższy niż dodatek określony w § 7 — to pracownikom przysługuje wyrównanie do wysokości dodatku przewidzianego w § 7. Wypłata wyrównania następuje w terminie przewidzianym w § 8.

2. Do pracowników wymienionych w ust. 1 mają zastosowanie przepisy §§ 5, 6 i 9.

3. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje od dnia 1 stycznia 1965 r. nazwę „dodatek za nieprzerwany czas pracy”. Wysokość dodatku oraz wykaz central telefonicznych i telegraficznych i miejsc pracy, do których przywiązany jest dodatek, określa Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.

§ 29. Pracownikom pozostającym w stosunku służbowym w dniu 1 stycznia 1965 r. przysługuje stawka dodatku za nieprzerwany czas pracy (§ 7) przywiązana do grupy uposażenia zasadniczego, według której pobierali uposażenie w ostatnim miesiącu przed wejściem w życie rozporządzenia, wyłączając wypadki zaseregowania do grupy uposażenia, do której jest przywiązany wyższy dodatek.

§ 30. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r.

- w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1949 r. Nr 14, poz. 90, z 1951 r. Nr 64, poz. 438, z 1953 r. Nr 50, poz. 246, z 1955 r. Nr 36, poz. 224 i z 1956 r. Nr 40, poz. 183),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie uposażenia niektórych kategorii pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta,

Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1951 r. Nr 64, poz. 438 i z 1953 r. Nr 25, poz. 247),

- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1953 r. w sprawie wynagrodzeń pracowników finansowo-księgowych w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 25, poz. 99).

§ 31. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Łączności.

59

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 lutego 1966 r.

w sprawie ratyfikacji przez Holandię Konwencji (nr 24) dotyczącej ubezpieczenia na wypadek choroby pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu oraz w gospodarstwach domowych, i Konwencji (nr 25) dotyczącej ubezpieczenia na wypadek choroby pracowników rolnych, przyjętych w Genewie dnia 15 czerwca 1927 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 Konwencji (nr 24) dotyczącej ubezpieczenia na wypadek choroby pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu oraz w gospodarstwach domowych, i art. 10 Konwencji (nr 25) dotyczącej ubezpieczenia na wypadek choroby pracowników rolnych, przyjętych w Genewie dnia 15 czerwca 1927 r.

(Dz. U. z 1949 r. Nr 31, poz. 219 i poz. 221), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zarejestrował dnia 15 listopada 1965 r. ratyfikacje powyższych konwencji zgłoszone przez Holandię.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

60

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 lutego 1966 r.

dotyczące przystąpienia Belgii i Malawi do Konwencji w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 23 Konwencji w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 41, poz. 278), nastąpiło złożenie Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumentów przystąpienia do po-

wyższej konwencji dnia 22 czerwca 1965 r. przez Belgię i dnia 13 października 1965 r. przez Malawi.

Dokument przystąpienia Malawi zawiera stwierdzenie „Iż Rząd Malawi przystępuje do tej konwencji z zastrzeżeniem wyłączenia mocy obowiązującej art. 22”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

61

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 lutego 1966 r.

dotyczące przystąpienia Malawi do Konwencji o zwalczaniu obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, zawartej w Genewie dnia 12 września 1923 r. i zmienionej Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 12 listopada 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 9 Konwencji genewskiej z dnia 12 września 1923 r. o zwalczaniu obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi (Dz. U. z 1927 r. Nr 71, poz. 621), zmienionej Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 12 listopada 1947 r. (Dz. U. z 1951 r.

Nr 59, poz. 407), Rząd Malawi złożył dnia 22 lipca 1965 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia do powyższej konwencji zmienionej protokołem.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Powsińska 60/71 (skrzynka pocztowa nr 14).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.